

til § 14 skal man bemærke, at man har fundet det naturligt, at Tilshnet med Lovens Overholdelse i de Kommuner, i hvilke en af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt er i Kraft, føres af Sundhedskommissionen, hvad der selvfølgelig ogsaa vil blive Tilfældet i Kommuner, for hvis Vedkommende der først senere end Lovens Krafttræden maatte komme Sundhedsvedtægt i Stand, medens Tilshnet andetsteds rettest bør overdrages den stedlige Embedslæge, som den, der formenes bedst skikket til Underjøgelse af denne Art. Den Løgen for Eftershnet tilkommende Betaling er foreslaaet ansat paa samme Maade som ved § 20 i det tidligere nævnte Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

Naar der fra andre Bedrifter end de Fælles- eller Andelsmeierier, som ere Forslagets nærmeste Gjenstand, finder Salg Sted af Mælk, frembyder der sig, navnlig naar Mælkens Afhætning maatte foregaa til et

større Publikum, gaafe den samme Fare som ved hine Meierier for, at en enten paa selve Meieriet opstaaet eller ved den opkjøbte Mælk tilført smitsom Sygdom fra Meieriet kan vinde Udbredelse blandt den omboende Befolkning, og henset hertil er det fundet rigtig ved en hertil sigtende Bestemmelse i Forslagets § 15 at aabne Udgang til, at Lovforslagets Bestemmelser i det Omfang, som Forholdene i hvert enkelt Tilfælde maatte udkræve det, ved Overøvrighedens Beslutning kunne sættes i Kraft for saadanne Bedrifter.

I Betragtning af de ofte betydelige økonomiske Interesser, som berøres ved en saadan af Overøvrigheden truffen Bestemmelse, er der imidlertid tilstaaet vedkommende Eier en passende Frist til at forelægge Spørgsmaalet om det skete Raabuds Nødvendighed til Justitsministeriets Prøvelse.

Bestemmelserne i Lovforslagets 2 sidste Paragrafer tiltrænge formentlig ingen nærmere Redegjørelse.